



Arrest

nr. 64 264 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 januari 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 januari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP. LIPS, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 juni 2009 dient verzoekster, van Bulgaarse nationaliteit, bij de gemeente Borsbeek een aanvraag in van een verklaring van inschrijving, als een burger van de Unie in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

Verzoekster wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 11 september 2009 de volgende documenten over te leggen: "*bewijs bestaansmiddelen voor u en uw gezin; contract/aanstelling bij de firma*".

Op 5 oktober 2009 neemt de burgemeester van de gemeente Borsbeek ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te

verlaten op grond van het feit dat zij niet heeft aangetoond dat zij zich bevindt in de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Verzoekster verkrijgt een bijkomende termijn van één maand, tot 5 november 2009, om alsnog de gevraagde documenten voor te leggen.

Op 15 oktober 2009 maakt de gemeente Borsbeek de aanvullende documenten van verzoekster, met name haar loonfiches van april tot september 2009 vanwege de firma "Netjes C.V." in Nederland, over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 6 januari 2010 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie (E-kaart).

Op 6 augustus 2010 meldt de gemeente Borsbeek dat verzoekster geen inkomsten als zelfstandige kan voorleggen en dat zij zich heeft aangemeld betreffende een werkloosheidsuitkering.

Op 9 september 2010 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan de burgemeester van de gemeente Borsbeek waarin deze laatste wordt verzocht verzoekster uit te nodigen om binnen de maand bewijsstukken voor te leggen van welke activiteit zij heden heeft (werknemer, zelfstandige in België, werknemer/zelfstandige in het buitenland, begunstigde van werkloosheidsuitkering, e.d.), dit in het kader van een controle van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht in toepassing van artikel 42bis, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Dit schrijven werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 15 september 2010.

Op 22 september 2010 maakt de gemeente Borsbeek de door verzoekster voorgelegde stukken over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 22 september 2010 meldt de gemeente het volgende aan de Dienst Vreemdelingenzaken: *"Het zelfstandig statuut was blijkbaar een schijnstatuut om vestiging te krijgen, betrokkene heeft geen bewijzen van inkomsten als zelfstandige. Op het moment volgt ze voltijds Nederlandse les, zoekt werk, heeft zich ingeschreven in de VDAB (februari 2010!) als werkzoekende, is naar het OCMW gegaan voor steun, maar dat is afgewezen."*

Op 19 oktober 2010 maakt de gemeente Borsbeek aan de Dienst Vreemdelingenzaken een attest van het niet ten laste zijn van het OCMW van verzoekster over, als aanvulling op de informatie doorgegeven op 22 september 2010.

Op 7 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van P., S. T.(...) geboren te (...), op (...) van Bulgaarse nationaliteit, Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verwierf het recht op lang verblijf op basis van bestaansmiddelen die zij uit een economische activiteit in Nederland verwierf. Zij legde ter staving van haar aanvraag een uittreksel uit het handelsregister van Nederland voor en een aantal loonfiches. Overeenkomstig het uittreksel van het handelsregister was betrokkene 'gevolmachtigde' van de Commanditaire vennootschap 'Netjes CV' samen met de heer K., C.(...). Zij ontving de E-kaart op 06-01-2010. Betrokkene werd vriendelijk verzocht om nieuwe informatie te verstrekken aangaande haar huidige economische activiteiten of bestaansmiddelen op 09-09-2010 overeenkomstig artikel 42 bis § 1 van de wet van 15-12-1980. Op 15-09-2010 werd de uitnodigingsbrief aan betrokkene betekend met een termijn van 1 maand binnen dewelke zij kon reageren.

Betrokkene legde daarop twee inschrijvingsbewijzen voor van een cursus Nederlands, een attest waarin staat dat ze een eerste module met vrucht beëindigd heeft, loonfiches van BVBA Netjes Montage (maanden oktober, november en december 2009 en januari, februari 2010) waaruit blijkt dat zij als lasser heeft gewerkt in België (zaakvoerder/eigenaar is K., C.(...)), 3 niet ondertekende exemplaren van 'Verklaring van arbeid in deeltijdse arbeidsregeling, een niet ondertekende C4 met bevestiging van tewerkstelling van 1.12.2008 tot 28.02.2010, sollicitatiebrieven per e-mail (e-mail adres van K.(...)) waarin betrokkene stelt 5 jaar ervaring te hebben in de schoonmaak en een OCMW-attest dd. 15-10-2010 waaruit blijkt dat betrokkene geen steun ontvangt.

Ongeacht de vreemde constructie aangaande de 'zelfstandige activiteit' in Nederland, gevolgd door een tewerkstelling in loondienst in België bij eigenlijk dezelfde werkgever (maar dan met Belgische BTW-nummer) waar betrokkene kennelijk ook mee samenleeft, dient opgemerkt te worden dat:

-Betrokkene maakt geen enkel bewijs over waaruit blijkt dat zij nog steeds een zelfstandige activiteit in Nederland uitoefent of over enige andere bron van inkomsten beschikt. Aldus kan zij het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet behouden gezien ze niet aantoont nog steeds aan de voorwaarden te voldoen overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° en tweede lid van het KB van 15.12.1980.

-Betrokkene kan evenmin het recht op verblijf behouden als werknemer in België, gezien zijn niet voldoet aan de voorwaarden zoals voorzien in art. 69sexies van het KB van 8.10.1981. Vooreerst omdat ze nooit 12 maanden opeenvolgende tewerkstelling in België kan aantonen en bovendien omdat ze niet in het bezit was van de nodige arbeidskaart B.

-De bewijzen die betrokkene voorlegt aangaande het feit dat ze heden werkzoekende is, kunnen niet worden weerhouden als bewijsstukken, gezien zij geen beroep kan doen op de uitzondering zoals voorzien in art. 42bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980. Zij is immers nooit legaal tewerkgesteld en had bijgevolg nooit recht op verblijf overeenkomstig Titel II, hoofdstuk I 'Vreemdelingen, burgers van de Unie' als werknemer.

De attesten aangaande de lessen Nederlands en het attest van het OCMW, doen geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Gezien betrokkene op geen enkele manier meer voldoet aan de voorwaarden zoals in artikel 40 § 4 opgenomen, kan overeenkomstig artikel 42 bis § 1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie."

Op 14 februari 2011 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in van een verklaring van inschrijving, als een burger van de Unie als zelfstandige.

2. Over de rechtspleging

2.1. Het verzoekschrift werd ingediend onder de hoofding: "Verzoekschrift tot nietigverklaring".

Artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten."

Bijgevolg voldoet het opschrift van het verzoekschrift niet aan één van de in artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalde opschriften en wordt het beroep geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten. In zoverre verzoekster *in fine* van het verzoekschrift de schorsing van de bestreden beslissing vordert, is het beroep niet ontvankelijk.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan geen gerechtskosten opleggen voor beroepen ingediend vóór 1 april 2011. Het verzoek van verzoekster om de kosten van het geding ten laste te leggen van verwerende partij, wordt alleen al om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voert verzoekster het volgende aan.

“Eerste middel

Inbreuk op art. 40§4, eerste 2° en tweede lid van het KB van 15.12.1980

Zoals blijkt uit het bevel om het grondgebied te verlaten (stuk 1b) verwierf verzoekster bestaansmiddelen uit een economische activiteit in Nederland.

Toen zij in België verbleef heeft verzoekster taallessen gevolgd (zie stuk 1b: 2 inschrijvingsbewijzen + attest). Verzoekster was verkeerdelijk de mening toegedaan dat zij de taallessen moest volgen, en dat dit zelfs voorging op haar beroepsactiviteit. Daar zij intensief deze taalcursussen volgde, was zij tijdelijk niet in de mogelijkheid om haar zelfstandige activiteit verder te zetten.

Zij heeft echter inmiddels haar taalcursus met vrucht beëindigd (zoals vermeld in stuk 1 b) en kan zich weer ten volle inzetten voor de zaak " Netjes Montage" met ondernemingsnr. 0891.323.201.

Verzoekster is aandeelhouder in dit bedrijf, en beschikt aldus over voldoende bestaansmiddelen.

Hete geven dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt, mag trouwens ook blijken uit het gegeven dat zij nooit een beroep heeft moeten doen op het OCMW. (zie stuk 6: attest ocmw Borsbeek waarin verklaard wordt dat verzoekster niet gekend is bij hun diensten , noch financiële steun geniet.)”.

3.1.2. De verwerende partij stelt in eerste instantie dat verzoekster niet duidelijk maakt welke rechtsregel zou zijn overtreden. Zij verwijst naar een deel van de motivering van de bestreden beslissing en maakt gewag van een materiële misslag waar het KB van 15.12.1980 wordt vermeld en stelt dat het niet anders kan gaan dan over de bepaling van de Vreemdelingenwet, die zij vervolgens citeert. Verzoekster, zo stelt de verwerende partij, weerlegt de in de bestreden beslissing overgenomen motieven niet door een losse bewering.

3.1.3. Waar verzoekster in de aanhef van haar eerste middel de schending aanvoert van “artikel 40§4, eerste 2° en tweede lid van het KB van 15.12.1980”, wordt aangenomen dat verzoekster hierbij de schending van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bedoelt. Deze misslag kan haar niet ten kwade worden geduid nu de verzoekende partij in haar nota zelf erkent dat een materiële vergissing werd begaan in de bestreden beslissing en verkeerdelijk werd verwezen naar artikel 40,§4, eerste lid, 2° en tweede lid “van het KB van 15.12.1980”. Beide partijen hebben duidelijk begrepen dat de betrokken bepaling deze is uit de Vreemdelingenwet, zodat de exceptie van de verwerende partij niet kan worden aangenomen.

3.1.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster het recht op lang verblijf verkreeg op basis van bestaansmiddelen die zij uit een economische activiteit in Nederland verwierf en wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3.1.5. Artikel 40, § 4, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.”

Verzoekster bevond zich op het ogenblik waarop zij haar verblijfsrecht kreeg dus in de situatie zoals voorzien in 2° van de voormelde bepaling.

In de bestreden beslissing wordt *in fine* gesteld:

“Gezien betrokkene op geen enkele manier meer voldoet aan de voorwaarden zoals in artikel 40 § 4 opgenomen, kan overeenkomstig artikel 42 bis § 1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie.”

Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet als volgt :

“§ 1 Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2 Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding”.

3.1.6. Verzoekster erkent uitdrukkelijk dat zij haar bestaansmiddelen destijds heeft verworven uit een economische activiteit in Nederland en dat zij toen zij in België verbleef niet in de mogelijkheid verkeerde haar zelfstandige activiteit verder te zetten, maar uit kritiek op de motivering van de bestreden beslissing omdat zij van mening is wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen te beschikken en nooit een beroep heeft moeten doen op het OCMW. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsverplichting aan in het licht van de door haar geschonden geachte bepalingen. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.1.7. Verzoekster voert aan dat zij *“verkeerdelijk de mening (was) toegedaan”* dat zij Nederlandse taallessen diende te volgen en dat het volgen van deze taallessen prioriteit genoten op haar beroepsactiviteit, zodat zij toen zij in België verbleef tijdelijk niet in de mogelijkheid verkeerde om haar zelfstandige activiteit verder te zetten. Verzoekster geeft echter aan dat zij deze taal cursus inmiddels met vrucht heeft beëindigd en zich weer kan inzetten voor de zaak *“Netjes Montage”* waarin zij aandeelhoudster is. Verzoekster houdt bijgevolg voor wel degelijk te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. Ter ondersteuning van haar betoog brengt zij in bijlage bij het verzoekschrift een kopie van haar Bulgaars paspoort, haar Nederlandse verblijfsdocument, haar E-kaart en haar SIS-kaart, alsmede een proces-verbaal van de algemene vergadering van de firma *“Netjes Montage”* van 26 januari 2011 waarbij verzoekster als aandeelhoudster wordt aangeduid en een attest van het OCMW te Borsbeek van 15 oktober 2010 waaruit blijkt dat zij er noch gekend is, noch financiële steun ontvangt.

3.1.8. Uit de stukken van het administratief dossier, met name uit het Dimona-resultaat van 16 december 2010, alsmede uit het uittreksel van de Nederlandse handelsregister van de kamer van koophandel dat verzoekster naar aanleiding van haar aanvraag van een verklaring van inschrijving heeft voorgelegd en waarin verzoekster wordt aangeduid als volledig gevolmachtigde van de firma *“Netjes C.V.”* te Nederland, en tevens uit de door verzoekster naar aanleiding van de controle door de staatssecretaris of zijn gemachtigde voorgelegde documenten, zijnde loonfiches van verzoekster als lasser van oktober tot december 2009 en van januari en februari 2010 vanwege de firma *“Netjes*

Montage” in België, de verklaringen van arbeid in een deeltijdse arbeidsregeling, een aanvraag van de crisispremie ten laste van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening als gevolg van verzoeksters ontslag op 28 februari 2010 (bijlage C4 crisispremie), een werkloosheidsbewijs voor inactiviteitsuren van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en 4 sollicitaties van verzoekster per e-mail, blijkt duidelijk dat verzoekster, als burger van de Unie, aanvankelijk zelfstandige arbeid verrichtte in Nederland vanaf 1 december 2008, vanaf 9 oktober 2009 deeltijdse arbeid verrichtte in loondienst in België, doch dat er op 28 februari 2010 een einde is gekomen aan verzoeksters tewerkstelling, dat verzoekster zich reeds kenbaar heeft gemaakt bij de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening teneinde een premie en/of een uitkering te genieten en verzoekster er blijk van geeft op zoek te zijn naar werk. Dienvolgens acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat in de bestreden beslissing, na een voorafgaande weergave van verzoeksters verblijfsrechtelijke voorgaanden en de door haar naar aanleiding van de controle door de staatssecretaris of zijn gemachtigde voorgelegde documenten, wordt gesteld dat verzoekster *“geen enkel bewijs over(maakt) waaruit blijkt dat zij nog steeds een zelfstandige activiteit in Nederland uitoefent of over enige andere bron van inkomsten beschikt”* en volstaat het te verwijzen naar deze vaststelling. Bovendien wordt opgemerkt dat verzoekster deze vaststelling impliciet bevestigt nu zij ter verantwoording in haar verzoekschrift het volgende aangeeft: *“Verzoekster was verkeerdelijk de mening toegedaan dat zij de taallessen moest volgen, en dat dit zelfs voortging op haar beroepsactiviteit. Daar zij intensief deze taalcursussen volgde, was zij tijdelijk niet in de mogelijkheid om haar zelfstandige activiteit verder te zetten”*.

3.1.9. Ten overvloede wordt opgemerkt dat de stukken van het administratief dossier leren dat verzoekster op 1 april 2010 was ingeschreven voor de Nederlandse les, dat verzoekster op 28 juni 2010 met vrucht het deelcertificaat heeft behaald en dat verzoekster op 16 augustus 2010 is ingeschreven voor een tweede Nederlandse taalcursus. Uit het voorgaande blijkt dat het volgen van de taalcursus Nederlands in de tijd niet gelijk loopt met de *“zelfstandige activiteit”* waarnaar verzoekster verwijst in haar verzoekschrift en zelfs chronologisch later plaatsvindt, zodat verzoeksters verantwoording faalt in feite en zij dit argument hoe dan ook niet met dienstig gevolg kan aanvoeren. Dienvolgens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat *“De attesten aangaande de lessen Nederlands (...), geen afbreuk (doen) aan deze vaststellingen”*.

De Raad is van mening dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aldus niet op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat verzoekster het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet kan behouden aangezien zij niet aantoonde nog steeds aan de voorwaarden van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet te voldoen.

3.1.10. Waar deze vaststelling door verzoekster wordt betwist en zij aangeeft aandeelhouder te zijn van de firma *“Netjes Montage”* zodat zij wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikt, en waar zij in bijlage bij het verzoekschrift een proces-verbaal van de algemene vergadering van de firma *“Netjes Montage”* van 26 januari 2011 voegt waarbij zij als aandeelhouder wordt aangeduid, dient opgemerkt te worden dat verzoekster voormeld proces-verbaal voor het eerst ter gelegenheid van haar inleidend verzoekschrift voor de Raad bijbrengt. Deze vaststelling wordt gesteund door het administratief dossier. Daarenboven wordt opgemerkt dat voormeld proces-verbaal dateert van 26 januari 2011, terwijl de bestreden beslissing reeds werd genomen op 7 januari 2011. Dienvolgens kan het verwerende partij niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met of niet te hebben gemotiveerd aangaande dit document of deze (professionele) hoedanigheid van verzoekster, nu, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier, verzoekster zich naar aanleiding van de controle door de staatssecretaris of zijn gemachtigde daar niet op heeft gesteund en verwerende partij hiervan nog niet op de hoogte werd gesteld op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395). In de mate overigens waarin verzoekster van mening is dat zij beschikt over de nuttige documenten, merkt de Raad op dat verzoekster deze documenten steeds kan voorleggen bij een nieuwe aanvraag. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat verzoekster blijkens de stukken van het administratief dossier op 14 februari 2011 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als burger van de Unie in de hoedanigheid van zelfstandige heeft ingediend.

3.1.11. Waar verzoekster, ter staving van haar stelling dat zij wel degelijk over voldoende bestaansmiddelen beschikt, duidt op het attest van het OCMW en aangeeft nooit beroep heeft moeten doen op het OCMW, merkt de Raad op dat dit attest geen afbreuk doet aan het feit dat de verwerende partij, zoals reeds gesteld, niet op kennelijk onredelijk wijze oordeelde dat verzoekster het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet kan behouden aangezien zij niet aantoonde nog steeds aan de voorwaarden van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet te voldoen.

3.1.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster op generlei wijze aannemelijk maakt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn en de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de door hem gedane vaststellingen kon komen. Het feit dat verzoekster het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat niet om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.. Verzoekster toont de schending van de materiële motiveringsverplichting niet aan. De schending van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan evenmin worden aangenomen. Overigens dient nog te worden gesteld dat verzoekster op geen enkele wijze aanbrengt op welke manier zij het tweede lid van de voormelde bepaling geschonden acht, zodat het middel in zoverre niet kan worden aangenomen.

3.1.13. Het eerste middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel voert verzoekster het volgende aan.

“Tweede middel

Schending van het evenredigheidsbeginsel

Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die voortspruiten uit het bestreden bevel;

Dat het onevenredig zou zijn dat verzoekster die aandeelhouder is van het bedrijf netjes montage, met ondernemingsnummer 0891.323.201, ene wel degelijk over de nodige bestaansmiddelen beschikt, het grondgebied zou moeten verlaten.”

3.2.2. Waar verzoekster de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert, wijst de Raad erop dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel, en het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing ervan, geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoekster met haar betoog niet aantoonde dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris, namelijk dat verzoekster het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet kan behouden aangezien zij niet aantoonde nog steeds aan de voorwaarden van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet te voldoen, hetwelk wordt gesteund door de stukken van het administratief dossier en tevens uit de door verzoekster voorgelegde stukken blijkt, en dat aan verzoeksters recht op verblijf een einde dient te worden gesteld, niet correct zijn noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Verzoekster maakt een schending van het redelijkheidsbeginsel, en van het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing hiervan, niet aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS